

Klass: Aves (fåglar), **Ordning:** Passeriformes (tättingar), **Familj:** Acrocephalidae (rörsångare), **Släkte:** *Acrocephalus* (acrocephalussångare), **Art:** *Acrocephalus dumetorum* - busksångare Blyth, 1849 **Synonymer:**

Kännetecken

Busksångaren är cirka 14 cm lång med smal och slank kroppsform, spetsig näbb och flack panna. Rygg, huvud och stjärt är gråaktigt bruna, kroppsundersidan beigevit. Stjärten är ganska bred och trubbigt rundad. Sången, som är kraftig och oftast framförs på natten, består av varierande, klara tema, ofta med skickliga härmningar av andra fågelarter. Stroferna upprepas i lugn takt 3-10 gånger varvid ett smackande läte skjuts in mellan varje upprepning.

Utbredning och status

Busksångaren är en centralasiatisk art med utbredning västerut genom europeiska delen av Ryssland. Under de senaste 70 åren har arten utvidgat sitt utbredningsområde västerut till Finland och de baltiska länderna där den numera är en tämligen allmän häckfågel, t.ex. 5000-8000 par i Finland och 5000-10000 par i Lettland under senare delen av 1990-talet. Det första fyndet i Sverige gjordes på Haparanda Sandskär 1958. Från och med 1969 har arten varit årlig och en kontinuerlig ökning av antalet fynd gjordes fram till sekelskiftet. Den första konstaterade häckningen skedde i Gästrikland 1984. Under 2000-talet verkar invandringen ha bromsat upp och beståndet har stabiliserat sig på en låg nivå. Den nuvarande utbredningen är koncentrerad till landets östra delar, från Norrbotten till Västmanland-Södermanland-Gotland. Det svenska beståndet beräknas uppgå till cirka 100 par.

Ekologi

Busksångaren häckar på halvöppna högrörsängar, oftast med ett rikt inslag av snår, videbuskar eller träd upp till 10 meters höjd. Arten påträffas regelbundet i fuktiga miljöer, t.ex. längs vattendrag och längs sjöstränder. Minst lika vanligt eller vanligare är dock att busksångarreviren är belägna på torrare mark, t.ex. i snår längs dikesrenar, i skogsbyn längs åkerfält eller i energiskogsplanteringar. Tidvis slår den sig även ned i parker, i alléer, på buskrika hyggen och i trädgårdar. Busksångarens primära krav på häckningslokalen är förekomst av täta snår, buskar eller högrörsängar, omväxlande med solbelysta öppningar. Busksångaren övervintrar i Pakistan, Nepal, Indien, Burma och på Ceylon. De första enstaka fåglarna anländer till Sverige i slutet av maj medan huvudmassan anländer i mitten av juni (mediandatum för ankomst är 13/6). Boet byggs på låg höjd i tät vegetation inkluderande vass, buskar och små träd. Värper i genomsnitt cirka 5 ägg som ruvas i 12-14 dygn. Ungarna blir flygga efter 11-13 dagar och blir helt självständiga 10-22 dagar senare. Födan utgörs av insekter, spindlar och snäckor. Busksångaren startar sin flyttning mot sydost redan i slutet av juli och i stort sett samtliga individer har lämnat landet vid augusti månads utgång.

Hot

Inga uppenbara hot finns mot arten. Eftersom busksångaren nyligen har invandrat till Sverige och populationen av naturliga skäl är liten finns emellertid en uppenbar försvinnanderisk, t.ex. på grund av händelser i övervintringsområdet.

Åtgärder

Inga åtgärder är nödvändiga.

Övrigt

Utländska namn: NO: Busksanger, DK: Buskrørsanger, FI: Viitakerttunen, GB: Blyth's Reed Warbler. Enligt IUCN:s kriterier kvalificerar busksångaren för kategorisering under *Starkt hotad* (EN). Eftersom arten har starka bestånd öster om Östersjön och är under invandring i Sverige nedgraderas rödlistekategorin till *Nära hotad* (NT).

Busksångaren är förtecknad i Bernkonventionen bilaga II (strängt skyddade djurarter) samt i Bonnkonventionen bilaga II (flyttande arter). Arten är fredad enligt jaktförordningen (1987:905).

Naturvård

Konventioner: Bernkonventionens bilaga II, Bonnkonventionens bilaga II

Fridlysning: Fridlyst enl. 4 § Artskyddsförordningen. Räknas även som vilt, vilket betyder att den är fredad men kan vara jaktbar enligt jaktförordningen eller jaktlagen.

Litteratur

Cramp, S., Brooks, D.J. et. al. (reds.) 1992. *Handbook of the Birds of Europe the Middle East and North Africa. The Birds of the Western Palearctic*. Vol 6, Oxford.

Eriksson, K. 1969. On occurrence and ecology of Blyth's reed warbler (*Acrocephalus dumetorum*) and Marsh warbler (*Acrocephalus palustris*) in Finland. *Ornis Fennica* 46: 157-170.

Författare

Förf. Martin Tjernberg 2010. © ArtDatabanken, SLU 2010.